

Шаронова Н. О.,

здобувач

Закладу вищої освіти «Міжнародний університет бізнесу і права»

ПРАВОВІ ЗАСАДИ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ІНОЗЕМЦЯМ ПІДРОЗДІЛАМИ ДЕРЖАВНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ

LEGAL BASIS FOR PROVIDING ADMINISTRATIVE SERVICES TO FOREIGNERS BY UNITS OF THE STATE MIGRATION SERVICE

У статті систематизовано правові засади діяльності ДМС спрямованої на надання адміністративних послуг іноземцям їх аналізу, виокремлено вади регулювання та вироблено конкретні пропозиції по його удосконаленню.

Встановлено, що нормативно-правові акти в яких визначено підстави, умови та порядок надання адміністративних послуг іноземцям органами ДМС України можна систематизувати в такі групи: 1) що визначають компетенцію ДМС України у цій сфері; 2) що визначають обов'язки надавати адміністративні послуги іноземцям; 3) що визначають перелік адміністративних послуг, які надаються ДМС України іноземцям; 4) внутрівідомчі НПА, що розкривають порядок реалізації компетенції ДМС України щодо надання адміністративних послуг іноземцям.

Запропоновано окремі шляхи удосконалення правового регулювання надання адміністративних послуг іноземцям підрозділами Державної міграційної служби, зокрема: запропоновано на рівні постанови КМУ визначити повний перелік таких послуг з розподілом на ті, що надаються на безоплатній та на платній основі; в цій постанові чітко визначити розміри плати за надання адміністративних послуг, платність яких встановлена законами, що регулюють суспільні відносини у відповідних сферах; привести відомчі НПА щодо порядку надання адміністративних послуг ДМС у відповідність до норм Закону України «Про адміністративну процедуру»; потребувати розробки, затвердження та оприлюднення на рівні наказів ДМС стандарти адміністративних послуг, що надаються підрозділами ДМС, в яких має бути визначено загальні відомості про адміністративну послугу, строки, порядок та послідовність виконання процедурних дій щодо надання територіальними органами та підрозділами ДМС цих адміністративних послуг, а також чіткі законодавчо узгоджені підстави для відмови в наданні таких послуг.

Ключові слова: адміністративні послуги, Державна міграційна служба України, іноземці, правові засади надання адміністративних послуг, удосконалення законодавства.

The article systematizes the legal principles of the activity of the State Internal Revenue Service aimed at providing administrative services to foreigners, analyzes them, highlights the shortcomings of the regulation, and makes specific proposals for its improvement.

It has been established that the regulatory legal acts defining the grounds, conditions and procedure for providing administrative services to foreigners by the bodies of the State Internal Revenue Service of Ukraine can be systematized into the following groups: 1) defining the competence of the State Internal Revenue Service of Ukraine in this area; 2) that determine the obligations to provide administrative services to foreigners; 3) which determine the list of administrative services provided by the State Internal Revenue Service of Ukraine to foreigners; 4) intra-departmental NPAs, which reveal the procedure for implementing the competence of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine regarding the provision of administrative services to foreigners.

Separate ways of improving the legal regulation of the provision of administrative services to foreigners by units of the State Migration Service are proposed, in particular: it is proposed to define a complete list of such services with a division into those provided on a free and paid basis at the level of a resolution of the CMU; in this resolution, clearly define the amount of fees for the provision of administrative services, the fees of which are established by laws regulating public relations in the relevant spheres; to bring departmental NPAs regarding the procedure for providing administrative services of the State Medical Center in accordance with the norms of the Law of Ukraine "On Administrative Procedure"; need to develop, approve and publish at the level of orders of the State Administrative Service, the standards of administrative services provided by the units of the State Service, which must define general information about the administrative service, terms, order and sequence of procedural actions regarding the provision of these administrative services by territorial bodies and subdivisions of the State Service, and as well as clear legally agreed grounds for refusing to provide such services.

Key words: administrative services, State Migration Service of Ukraine, foreigners, legal basis for providing administrative services, improvement of legislation.

Актуальність статті. Відповідно до Положення про Державну міграційну службу України Державна міграційна служба України (далі – ДМС) центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів []. На нього покладаються завдання щодо реалізації державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів; та внесення на розгляд Міністра внутрішніх справ пропозицій щодо забезпечення формування державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів. По-своєї сутті основним завданням ДМС є перед усім надання якісних адміністративних послуг громадянам, іноземцям, юридичним особам у сфері міграції та забезпечення контролю за дотриманням законодавства у цій сфері. Одними із так званих «споживачів» адміністративних послуг ДМС є іноземці, які проживають на території України або мають бажання та потребу для в'їзду (виїзду) з території України. Особливої актуальності на сьогодні, коли майже два роки з 24 лютого 2024 на території України тривають військові дії, викликані збройною агресією з боку російської федерації набувають питання створення безпечного середовища для іноземців, які перебувають на території України в якості здобувачів вищої освіти, волонтерів, підприємців, що своїми діями зміцнюють обороноздатність країни.

У зв'язку з цим якісне надання адміністративних послуг ДМС іноземним громадянам є запорукою успішності нашої країни та створює сприятливий клімат для найшвидшої євроінтеграції, що в свою чергу вимагає оновлення нормативних засад діяльності ДМС у сфері надання адміністративних послуг іноземцям.

З огляду на це актуалізується питання необхідності здійснення аналізу правових засад діяльності ДМС спрямованої на надання адміністративних послуг іноземцям та вироблення конкретних пропозиції по його удосконаленню, що і складає **мету тематики** даної статті.

Завданням дослідження в межах тематики даної статті та на досягнення мети дослідження є: систематизації правових засад діяльності ДМС спрямованої на надання адміністративних послуг іноземцям їх аналізу, виокремлення вад регулювання та вироблення конкретних пропозиції по його удосконаленню.

Стан наукової розробки проблеми. Дослідження специфіки надання адміністративних послуг в цілому, і зокрема, – у сфері міграції було здійснено в межах наукових розробок таких вчених, як І.В. Михайлишин, С.О. Мосьондз, В.І. Олефір, О.П. Сікорський, В.Б. Авер'янов, Ю.П. Битяк, Н.В. Коваленко, І.Б. Коліушко, Т.О. Коломоєць, В.К. Колпаків, А.Т. Комзюк, Є.О. Легеза, Р.С. Мельник, В.П. Тимощук та інших. При цьому встановлення змісту та специфіки надання адміністративних послуг Державною міграційною службою України в умовах воєнного стану в межах об'єктивних обставин досі не становили наукової актуальності для розвитку вітчизняної юриспруденції, а відтак мають визначитися як мало досліджувані. Саме вказані обставини зумовили обрання цієї теми.

Основний зміст статті. З огляду на предмет дослідження, доцільно здійснити аналіз правового регулювання надання адміністративних послуг органами ДМС України в цілому та стосовно іноземців та осіб без громадянства.

Вперше на законодавчому рівні визначені правові засади реалізації прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб у сфері надання адміністративних послуг, а також покладено обов'язок органів публічної адміністрації щодо надання таких послуг в Законі України «Про адміністративні послуги» прийнятому 6 вересня 2012 року (далі – закон) [2], яким на законодавчому рівні визначено поняття адміністративної послуги; визначено ключові поняття: «суб'єкт звернення», «суб'єкт надання адміністративної послуги», «інформаційна і технологічна картки адміністративної послуги», «центр надан-

ня адміністративних послуг», «Єдиний державний портал адміністративних послуг», «Реєстр адміністративних послуг»; унормовано порядок надання адміністративних послуг суб'єктами публічної адміністрації. Цим законом, в ст.5 визначено, що підстави для одержання адміністративної послуги; суб'єкт надання адміністративної послуги та його повноваження щодо надання адміністративної послуги; перелік та вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги; платність або безоплатність надання адміністративної послуги; граничний строк надання адміністративної послуги; перелік підстав для відмови в наданні адміністративної послуги встановлюються виключно законами, які регулюють суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг. Перелік адміністративних послуг також має бути визначено на рівні закону, однак це положення не знайшло належної правової реалізації. Однак слід зазначити, що незважаючи на значущий крок у напрямку побудови такої суттєвої складової діяльності органів публічної влади розвинених держав, як надання адміністративних послуг, зазначений Закон переважно залишається декларативним. На це до речі вказують і самі його розробники. Так В.П. Тимошук, який був одним із розробників цього закону, звертає увагу на окремі проблеми його реалізації викликані плином часу його впровадження, зокрема автором зазначено, що «суб'єктом надання адміністративної послуги є орган виконавчої влади, інший державний орган, орган влади Автономної Республіки Крим, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, державний реєстратор, суб'єкт державної реєстрації, уповноважені відповідно до закону надавати адміністративні послуги», разом з тим до таких суб'єктів не віднесено тих, яким делеговані [3, с. 21]. Підтримуючи таку позицію вважаємо, що в Законі доцільно було б визначити правовий статус сервісних центрів, які по-сутті виконують функції центрів надання адміністративних послуг (далі – ЦНАП), адже саме за рахунок неналежного виконання адміністраторами цих центрів своїх обов'язків порушуються права суб'єкта звернення та строки розгляду звернень громадян з метою надання адміністративної послуги.

Повертаючись до правового регулювання надання адміністративних послуг ДМС України іноземцям слід відзначити, що в Законі перелік таких послуг не визначено, як і не наведено їх повної класифікації, однак в статті 3 визначено відносини на які цей Закон не поширюється, зокрема до них віднесено здійснення державного нагляду (контролю) втому числі за дотриманням законодавства у сфері міграції.

Натомість існує низка нормативних актів в яких дається тлумачення ряду положень, що стосуються видів, суб'єктів та процедур надання адміністративних послуг. Так, завдання щодо реалізації основних положень Закону «Про адміністративні послуги» визначені в Розпорядженні КМУ від 16 травня 2014 р. № 523-р «Деякі питання надання адміністративних послуг органів виконавчої влади через центри надання адміністративних послуг», яким на органи виконавчої влади, які є суб'єктами надання адміністративних послуг (ДМС в тому числі) покладається завдання забезпечити: внесення необхідних змін до затверджених інформаційних та технологічних карток адміністративних послуг (у тому числі для документів у сфері міграції); розміщення інформації про дату, перелік і порядок надання адміністративних послуг через центри їх надання на власних офіційних веб-сайтах та у місцях прийому суб'єктів звернень; та ін. [4]. Також цим розпорядженням затверджено перелік адміністративних послуг органів виконавчої влади, які надаються через ЦНАП та визначено механізм переходу повноважень по наданню таких послуг до ЦНАП. Так, до переліку адміністративних послуг, які надаються через ЦНАП у сфері міграції віднесено: оформлення та видача або обмін паспорта громадянина України для виїзду за кордон (у тому числі термінове оформлення); оформлення та видача проїзного документа дитини; оформлення та видача паспорта громадянина України; оформлення та видача паспорта громадянина України у разі обміну замість пошкодженого, втраченого або викраденого; реєстрація місця проживання чи перебування особи та ін. Стосовно адміністративних послуг, які надаються іноземцям органами ДМС, то вони надаються шляхом безпосереднього звернення до органів ДМС, в тому числі в онлайн режимі через елек-

тронний сервіс ДМС України на електронному ресурсі – <https://dmsu.gov.ua>. До переліку таких послуг віднесено: отримання посвідки та тимчасове або постійне проживання; отримання дозволу для виїзду в Крим; отримання статусу біженця або особи, яка потребує додаткового захисту; розрахунок терміну перебування в Україні; отримання дозволу на навчання або на роботу в Україні.

В той же час сподіваємось, що в перспективі більшість з перелічених адміністративних послуг іноземцям зможуть надаватись через єдині ЦНАП, що виключатиме необхідність контакту іноземців з посадовцями ДМС, буде відповідати європейським стандартам надання таких послуг, та усуне підстави для корупційних діянь з боку посадових осіб ДМС. Однак це можливо виключно при належному правовому регулюванні прозорих механізмів надання цих послуг. До речі розширення можливостей надання цих послуг онлайн можливе також через розширення функцій застосунку ДІА.

Започаткування електронних сервісів надання адміністративних послуг стало можливим з прийняттям Постанови Кабінету Міністрів України від 13 січня 2013 року, якою затверджений Порядок ведення Єдиного державного порталу адміністративних послуг (ЄДПАП), що має стати офіційним джерелом інформації про їх надання [5]. Одночасно з запровадженням ЄДПАП Постановою Кабінету Міністрів України від 30.01.2013 № 57 було запроваджено Реєстр адміністративних послуг, який є єдиною інформаційною комп'ютерною базою даних про адміністративні послуги, що надаються відповідно до закону суб'єктами надання адміністративних послуг; він формується з метою ведення обліку адміністративних послуг та забезпечення відкритого і безоплатного доступу до інформації про адміністративні послуги [6]. Однак слід констатувати, що на сьогодні ЄДПАП та Реєстр адміністративних послуг вже набули належного інформаційного насичення, в той же час ці сервіси постійно підлягають оновленню та технічному супроводженню конкретним органом публічної влади.

Основними нормативними актами, які спрямовані на виконання Закону «Про адміністративні послуги», зокрема реалізацію його

положень щодо технічного та організаційного забезпечення надання таких послуг є: 1) Постанова КМУ від 30 січня 2013 р. № 44, якою затверджені «Вимоги до підготовки технологічної картки адміністративної послуги», які були розроблені, основними з яких є те, що технологічна картка готується з урахуванням критеріїв мінімізації дій суб'єкта звернення та витрат часу та інших ресурсів суб'єкта надання адміністративної послуги та оперативності і своєчасності надання адміністративної послуги; в ній визначаються етапи опрацювання звернення про надання адміністративної послуги, відповідальна посадова особа суб'єкта надання адміністративної послуги, структурні підрозділи суб'єкта надання адміністративної послуги, відповідальні за етапи (дію, рішення) та строки виконання етапів (дії, рішення) [7]; 2) Постанова КМУ від 20 лютого 2013 р. № 118, якою затверджено «Примірне положення про центр надання адміністративних послуг», в якому визначено, що ЦНАП утворюється з метою забезпечення надання адміністративних послуг при органах публічної влади на місцях [8]. Основними завданнями центру є: організація надання адміністративних послуг у найкоротший строк та за мінімальної кількості відвідувань суб'єктів звернень; спрощення процедури отримання адміністративних послуг та поліпшення якості їх надання; забезпечення інформування суб'єктів звернень про вимоги та порядок надання адміністративних послуг, що надаються через адміністратора; 3) Постанова КМУ від 1 серпня 2013 р., якою затверджується «Примірний регламент центру надання адміністративних послуг», який регулює такі питання: вимоги до приміщення, в якому розміщується центр; порядку ведення інформаційної та технологічної картки адміністративних послуг; порядку роботи інформаційного підрозділу центру; керування чергою; порядку прийняття заяви та інших документів; опрацювання справи; передачі вихідного пакета документів суб'єктові звернення [9].

Аналіз правових актів, які в тій чи іншій мірі регламентують підстави, умови та порядок надання адміністративних послуг іноземцям органами ДМС України дає можливість їх систематизувати на такі:

1. НПА, що визначають компетенцію ДМС України у цій сфері – Положення про ДМС України, затверджене Постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 р. № 360 [1], в якому визначено, що ДМС відповідно до покладених на неї завдань: здійснює у межах компетенції провадження з питань прийняття (припинення) громадянства України; готує пропозиції щодо визначення квоти імміграції на календарний рік; приймає рішення про видачу дозволу на імміграцію, відмову в його видачі та скасування такого дозволу; здійснює оформлення і видачу запрошень іноземцям та особам без громадянства на отримання візи для в'їзду в Україну, документів для тимчасового або постійного проживання в Україні, а також вїзду за її межі; здійснює оформлення і видачу посвідчення біженця, посвідчення особи, якій надано додатковий захист в Україні, а також інших документів, передбачених законодавством для даних категорій осіб; приймає рішення про продовження (скорочення) строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України, про добровільне повернення або примусове повернення іноземців та осіб без громадянства до країн їх громадянської належності або країн походження; здійснює реєстрацію (зняття з реєстрації) місця проживання (перебування) іноземців, веде їх відповідний реєстраційний облік; та ін.

З аналізу даного переліку повноважень ДМС України можна зробити висновок, що значна частина такої діяльності носить характер надання адміністративних послуг. Тут слід погодитись з Черната С.М., що «будь-яка діяльність ДМС України направлена на реалізацію прав і свобод іноземців на території України, що здійснюється на підставі звернення останніх з відповідною заявою до ДМСУ є діяльністю направленою на надання адміністративних послуг, крім діяльності, направленої на захист прав і свобод іноземця, у випадку їх порушення на території України. Це є принциповим при відмежуванні адміністративних послуг, які надаються органами публічної адміністрації за заявою громадян, і за надання яких здійснюється оплата, і реалізації обов'язків органів публічної адміністрації, у тому числі направлених на захист прав і свобод громадян, за яку

вони отримуються оплату з державного або місцевого бюджетів» [10, с.207].

2. НПА, що визначає обов'язки надавати адміністративні послуги іноземцям – Закон України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» від 22 вересня 2011 року № 3773-VI [11], який безпосередньо не визначає види адміністративних послуг, які надаються іноземцям, однак визначає правові засади, підстави та умови за якими іноземці можуть на законних підставах перебувати на території України, а відтак для підтвердження свого правового статусу мають звернутися до ДМС для отримання відповідної адміністративної послуги, надання якої завершується прийняттям адміністративного акта на підставі якого видається документ, що надає право перебування іноземцю на території України, зокрема: посвідка на постійне проживання, посвідка на тимчасове проживання, посвідчення особи на повернення, посвідчення особи без громадянства для вїзду за кордон.

3. НПА, що визначає перелік адміністративних послуг, які надаються ДМС України іноземцям – Постанова Кабінету Міністрів України від 4 червня 2007 року №795 «Про затвердження переліку платних послуг, які надаються підрозділами Державної міграційної служби, і розмір плати за їх надання, визначає перелік платних послуг, що надаються цим органом, однак перелік безоплатних послуг ДМС є нормативно не врегульованим [12]. Зокрема, до адміністративних послуг, які надаються іноземцям на платних засадах органами ДМС віднесено: 1) оформлення та видача дозволу на імміграцію в Україну іноземцям або особам без громадянства; 2) посвідки на постійне або тимчасове проживання; 3) оформлення іноземцям та особам без громадянства продовження строку перебування на території України; 4) запрошення фізичним особам для отримання візових документів на в'їзд в Україну іноземцям та особам без громадянства; 5) запрошення юридичним особам для отримання візових документів на в'їзд в Україну іноземцям та особам без громадянства

4. Внутрівідомчі НПА, що розкривають порядок реалізації компетенції ДМС України щодо надання адміністративних послуг іноземцям, зокрема : наказ ДМС України № 48

від 11 березня 2013 року «Про затвердження інформаційних і технологічних карток надання адміністративних послуг ДМС» [13], який затверджений на виконання статті 8 Закону України «Про адміністративні послуги» та постанови Кабінету Міністрів України від 30 січня 2013 року № 44 «Про затвердження вимог до підготовки технологічної картки адміністративної послуги». Аналіз переліку таких карток дає можливість з'ясувати, що до переліку адміністративних послуг, що надаються іноземцям органами ДМС віднесено: 1) оформлення та видача посвідчення особи без громадянства для виїзду закордон або обмін посвідчення; 2) оформлення та видача або обмін посвідки на тимчасове проживання, у тому числі замість загубленої; 3) оформлення та видача проїзного документу біженця; 4) оформлення та видача проїзного документу особи, якій надано додатковий захист; 5) видача або обмін посвідки на постійне проживання, у тому числі замість загубленої; 6) оформлення та видача посвідчення біженця; 7) оформлення та видача посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту.

Слід відмітити, що на офіційному сайті ДМС України визначено перелік адміністративних послуг, пов'язаний з документуванням іноземців та осіб без громадянства, до них віднесено: 1) видача посвідчення особи без громадянства для виїзду за кордон; 2) оформлення посвідки на постійне проживання іноземцям та особам без громадянства, які іммігрували в Україну на постійне проживання; 3) отримання дозволу на імміграцію; 4) продовження строку перебування на території України; 5) видача посвідки на тимчасове проживання; 6) оформлення і видача запрошень іноземцям та особам без громадянства на отримання візових документів для в'їзду в Україну за клопотаннями юридичних осіб; 7) оформлення і видача запрошень іноземцям та особам без громадянства на отримання візових документів для в'їзду в Україну за заявами фізичних осіб.

Висновки. З огляду на вище приведений аналіз правового регулювання надання адміністративних послуг іноземцям підрозділами Державної міграційної служби, слід звернути увагу на його вади на окремі напрями їх вирішення. По-перше, аналіз вищевказаного законодавства свідчить, що єдиний перелік адміністративних послуг, які надаються підрозділами ДМУ, у тому числі іноземцям відсутній. У зв'язку з цим на рівні постанови КМУ має бути визначений повний перелік таких послуг з розподілом на ті, що надаються на безоплатній та на платній основі. По-друге, в цій постанові мають бути чітко визначені розміри плати за надання адміністративних послуг, платність яких встановлена законами, що регулюють суспільні відносини у відповідних сферах, відповідно до розмірів, встановлених законами або актами Кабінету Міністрів України, якщо таке передбачено законом. По-третє, відомчі НПА щодо порядку надання адміністративних послуг ДМС мають бути приведені у відповідність до норм Закону України «Про адміністративну процедуру», що набув чинності 15 грудня 2023 року [14]. По-четверте, потребують розробки, затвердження та оприлюднення на рівні наказів ДМС стандарти адміністративних послуг, що надаються підрозділами ДМС, в яких має бути визначено загальні відомості про адміністративну послугу, строки, порядок та послідовність виконання процедурних дій щодо надання територіальними органами та підрозділами ДМС цих адміністративних послуг, а також чіткі законодавчо узгоджені підстави для відмови в наданні таких послуг. Тут слід зауважити, що такі стандарти повинні розроблятися з огляду на зарубіжний досвід, адже наша країна має бути толерантною до іноземців, а відтак підстави, порядок та умови надання адміністративних послуг іноземцям в Україні мають бути наближені до тих послуг, які надаються громадянам України в міграційних органах інших держав, перед усім країн Європейського Союзу.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про затвердження Положення про Державну міграційну службу України: Постанова Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 р. № 360. *Офіційний вісник України* від 26.04.2011. № 29. Стор. 147. Ст. 1239.
2. Про адміністративні послуги: Закон України від 6 вересня 2012 року № 5203-VI. *Відомості Верховної Ради України*, 2013. № 32. Ст. 409.

3. Адміністративні послуги: стан і перспективи реформування. Збірник матеріалів / [Тимошук В.П., Добрянська Н.Л., Курінний О.В., Школьний Є.О. та ін.] / Заг. ред. Тимошука В.П., Курінного О.В. Київ, 2015. 428 с.
4. Деякі питання надання адміністративних послуг органів виконавчої влади через центри надання адміністративних послуг : Розпорядження КМУ від 16 травня 2014 р. № 523-р. *Офіційний вісник України* від 13.06.2014. № 45. С. 208. Ст. 1193.
5. Порядок ведення Єдиного державного порталу адміністративних послуг: Постанова Кабінету Міністрів України від 3 січня 2013 р. № 13. *Офіційний вісник України* від 25.01.2013 – 2013 р. № 4. Стор. 9. Ст. 109.
6. Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2019 р. № 1137 та визнання такими, що втратили чинність, деяких актів Кабінету Міністрів України: Постанова КМУ від 14 травня 2021 р. № 514. *Офіційний вісник України* офіційне видання від 08.06.2021 – 2021 р., № 43, стор. 31, стаття 2625.
7. Вимоги до підготовки технологічної картки адміністративної послуги: Постанова Кабінету Міністрів України від 30 січня 2013 р. № 44. *Офіційний вісник України* від 12.02.2013 – 2013 р. № 9. Стор. 28. Ст. 333.
8. Примірне положення про центр надання адміністративних послуг: Постанова КМУ від 20 лютого 2013 р. № 118. *Офіційний вісник України* від 07.03.2013. № 16. С. 16. – Ст. 557.
9. Про затвердження Примірного регламенту центру надання адміністративних послуг: Постанова Кабінету Міністрів України від 01.08.2013 № 588. *Офіційний вісник України* від 06.09.2013 – 2013 р. № 66. Стор. 91. Ст. 2396.
10. Черната С. М. Нормативно-правові засади надання адміністративних послуг іноземцям підрозділами Державної міграційної служби. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2015. № 2. С. 203-211.
11. Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства: Закон України від 22 вересня 2011 року № 3773-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2012. № 19-20. Ст.179.
12. Про затвердження переліку платних послуг, які надаються підрозділами Міністерства внутрішніх справ, Національної поліції та Державної міграційної служби, і розміру плати за їх надання: Постанова КМУ від 4 червня 2007 р. N 795. *Офіційний вісник України* від 18.06.2007. № 42. Стор. 69. Ст. 1671.
13. Про затвердження інформаційних і технологічних карток надання адміністративних послуг ДМС: наказ ДМС України від 11.03.2013 № 48. Офіційний сайт Державної міграційної служби України. URL: <http://dmsu.gov.ua/posluhu> (дата звернення 18 червня 2023 року).
14. Про адміністративну процедуру: Закон України від 17 лютого 2022 року № 2073-IX. *Офіційний вісник України*. 2022. № 49. Стор. 13. Ст. 2675.